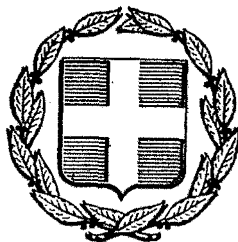

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1977 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 93

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 281

Περὶ καταργήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 252/1977 Πρ. Διατάγματος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 43 παρ. 1 καὶ 39 τοῦ Συντάγματος, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 252/1977 Προεδρικὸν Διάταγμα «περὶ ἐγκρίσεως τοῦ κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοκρατίας», καταργεῖται.

2. Εἰς τὸν Πρωθυπουργόν, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 282

Περὶ αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ΤΣΑΥ χορηγουμένων συντάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ/τος 306/1974 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς περὶ ΤΣΑΥ νομοθεσίας» (ΦΕΚ 40/1974 τ. Α').

2. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 624/1975 Προεδρικὸν Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ΤΣΑΥ χορηγουμένων συντάξεων» (ΦΕΚ 204/1975 τ. Α').

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Δ3/2861/1976 κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 1192/1976 τ. Β').

4. Τὴν γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑΥ, ληφθεῖσαν κατὰ τὰς ὑπ' ἀριθ. 27/30.6.1976 καὶ 51/22.12.1976 συνεδριάσεις αὐτοῦ.

5. Τὴν γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν λειτουργοῦντος Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 46/7.10.1976 συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς ΙΗ' περιόδου.

6. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 1010/1976 καὶ 312/1977 γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὸ βασικὸν ποσὸν τῆς ὑπὸ τοῦ ΤΣΑΥ χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς διατάξεως ὑπὸ στοιχεῖον Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ/τος 306/1974, ὡς ἀναπροσηρμόσθη ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Π. Δ/τος 624/1975 αὐξάνεται, ὁριζόμενον ὁμοιομόρφως ὡς ἀκολούθως:

α. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1976 δι' ἅπαντας τοὺς συνταξιούχους τοὺς ἀποκτήσαντας τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1975, εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας ἑξακοσίας τεσσαράκοντα (5.640).

β. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977, δι' ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω συνταξιούχους, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἀποκτήσαντας ἢ ἀποκτῶντας τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1977, εἰς δραχμὰς ἓξ χιλιάδας ἑπτακοσίας ἑξήκοντα ὀκτὼ (6.768).

γ. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1978, δι' ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω συνταξιούχους καὶ τοὺς ἀποκτῶντας ἐφεξῆς τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα εἰς δραχμὰς ἑπτὰ χιλιάδας διακοσίας (7.200).

2. Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰ ἄνω βασικοῦ ποσοῦ συντάξεως, ὑπολογίζεται ἡ προβλεπομένη δυνάμει τῆς ὑπὸ στοιχεῖον Β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ/τος 306/1974 διατάξεως, προσαύξησις 6% δι' ἕκαστον ἔτος συνταξίμου ὑπηρεσίας πέραν τῶν 25.

3. Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς συντάξεως, τὸ προκῦπτον ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τοῦ βασικοῦ ποσοῦ καὶ τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένης προσαυξήσεως, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ:

α. Διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος τὰς δραχμὰς ἐννέα χιλιάδας ἑξακοσίας (9.600).

β. Διὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β' καὶ γ' τῆς αὐτῆς παραγράφου 1 τὰς δραχμὰς ἕνδεκα χιλιάδας πεντακοσίας εἴκοσι (11.520).

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 283

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 19 καὶ 36 τοῦ Κανονισμοῦ Συντάξεων καὶ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Κανονισμοῦ Κλάδου Προνοίας τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 198/1975 «περὶ τροποποιήσεως τῆς νομοθεσίας Ὀργανισμῶν τινων Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως».
2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Δ3/2861/24.9.76 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 1192/27.9.76 τ. Β') «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων εἰς τοὺς Ὑφυπουργοὺς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν».
3. Γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Π.Ε.Β.Ε. διατυπωθεῖσαν κατὰ τὰς ὑπ' ἀριθ. 539/3.11.1975, 459 καὶ 570/10.5.1976 συνεδριάσεις τούτου.
4. Γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας, διατυπωθεῖσαν κατὰ τὰς ὑπ' ἀριθ. 23/4.12.1975, 41/16.7.76 καὶ 43/11.8.1976 συνεδριάσεις τούτου.
5. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 813/76 καὶ 56/77 γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Εἰς τὸν Κανονισμὸν Συντάξεων καὶ τὸν Κανονισμὸν Κλάδου Προνοίας τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους, τοὺς ἐγκριθέντας ἀντιστοίχως διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 66335/Σ. 653/7.11.1957 (ΦΕΚ 312 τ. Β') 5.12.1957) καὶ 10312/Ε.275/17.2.1953 (ΦΕΚ 68/14.3.1953 τ. Β') ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας, ἐπέρχονται αἱ ἀκόλουθοι τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις.

Ἄρθρον 1.

Τὸ στοιχεῖον β' τῆς περιπτώσεως β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Κανονισμοῦ Συντάξεων, τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

«β) Ὁ χρόνος προϋπηρεσίας παρὰ τῷ Δημοσίῳ ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ὡς καὶ παρ' ἀνεγνωρισμένῃ ἐν Ἑλλάδι Τραπέζῃ ἢ Ἀνωνύμῳ Ἑταιρείᾳ, ὁ διανυθεὶς προκειμένου περὶ Τραπέζης ἢ Ἑταιρείας μέχρι τῆς 1.12.1937 καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ τὸ ἓν ἔτος, ἐφ' ὅσον δι' ἁπάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις δὲν συντρέχει περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 4202/1961».

Ἄρθρον 2.

Ἡ περίπτωσις γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Κανονισμοῦ Συντάξεων, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 334/Σ/19/5/1960 (ΦΕΚ 272/15.6.1960 τ. Β') καὶ Φ. 32/3/2724/4/3/1970 (ΦΕΚ 197/23.3.1970 τ. Β') τῶν Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἀντιστοίχως, τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«γ) Ὡς συντάξιμοι ἀποδοχαὶ διὰ τόν, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως λογίζονται τὰ 80% ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ ὃν κατεῖχεν ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὸν χρόνον ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας προσηυξημένου διὰ τῶν ἐπιδομάτων πολυετοῦς ὑπηρεσίας καὶ εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ (τριετιῶν).

Βάσει τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον διαμορφουμένων νέων συνταξίμων ἀποδοχῶν, ἀνακαθορίζονται κατὰ ποσὸν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, αἱ ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἀπονεμηθεῖσαι συντάξεις. Τὸ ἐκ τοῦ τοιούτου ἀνακαθορισμοῦ προκῦπτον ποσὸν συντάξεως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ πρὸ τοῦ ἀνακαθορισμοῦ καταβαλλομένου τοιούτου, τῆς τυχὸν ἐπὶ πλέον διαφορᾶς συμψηφιζομένης πρὸς πᾶσαν μελλοντικὴν αὔξησιν τῶν συντάξεων».

Ἄρθρον 3.

Ἐν τέλει τοῦ Κανονισμοῦ Συντάξεων προστίθεται μεταβατικὴ διάταξις, ὡς ἀκολούθως:

«Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, καθ' ὃ μέρος παρέχεται διὰ τούτων δικαίωμα πρὸς ἀναγνώρισιν χρόνου προϋπηρεσίας διανυθείσης παρὰ Τραπέζῃ ἢ Ἀνωνύμῳ Ἑταιρείᾳ καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ προϋποθέσεις, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος συνταξιούχων τοῦ Ταμείου.

Ἡ τοιαύτη ἀναγνώρισις χωρεῖ, ἐφ' ὅσον ὑποβληθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων αἴτησις ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἡ ἐξαγορὰ τῆς προϋπηρεσίας ταύτης ἐνεργεῖται διὰ καταβολῆς ὑπὸ τούτων εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν εἰς τὸν ἐξαγοραζόμενον χρόνον ἀναλογουσῶν εἰσφορῶν, ὑπολογιζομένων πρὸς 18% ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως συνταξίμων ἀποδοχῶν των.

Τὰ ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσίας οἰκονομικὰ ὑπὲρ τοῦ συνταξιούχου ἀποτελέσματα, ἄρχονται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἑπομένου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως μηνός».

Ἄρθρον 4.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Κανονισμοῦ Κλάδου Προνοίας ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 63580/Σ. 902/14.8.1962 (ΦΕΚ 309/3.9.1962 τ. Β') καὶ 26615/Σ. 197/19.5.1964 (ΦΕΚ 215/10.6.1964 τ. Β') ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18/3/11287/1969 (ΦΕΚ 671/13.10.1969 τ. Β') ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 9 ἔχουσα οὕτω:

«9. Τὸ μηνιαῖον βοήθημα τῶν συνταξιοδοτουμένων ὑπὸ τοῦ Ταμείου βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 4202/1961 ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ τῆς συντάξεως δι' οὗ βαρύνεται τὸ Ταμεῖον βάσει καὶ μόνον τοῦ παρ' αὐτῷ διανυθέντος χρόνου ὑποχρεωτικῆς ἐν τῷ Κλάδῳ Συντάξεων τούτου, ἀσφαλίσεως, προσηυξημένου διὰ τοῦ χρόνου τοῦ διανυθέντος εἰς ἕτερον Ἐπικουρικὸν Ταμεῖον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 4202/1961 «περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων ἐν περιπτώσει μεταβολῆς ἀσφαλιστικοῦ φορέως».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν, Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαρτίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ